

det, saa vil man ikke medvirke dertil. Jeg har fundet mig foranlediget til at udtale disse Bemærkninger, men jeg skal for øvrigt slutte med at anbefale Forslaget til det høje Kongs Velvilje.

Sammerrich: Ja, jeg ønsker lige som det ærede Medlem, der nu har Ordet, at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling af det høje Ting, medens jeg ikke ganske kan være enig med ham i hans ene Hovedindbending, at man behandler Baneanlægene henrynsfuldere Dit end Best for Store Bælt. Jeg var ganske vist ikke Medlem af Tinget, den Gang Slagelsebanen blev vedtaget, hvor der blev forlangt et mindre Tilskud end andet Steds, men i øvrigt et Tilskud, som man jo ogsaa adskillige Gange har ladet sig nøje med paa den anden Side af Store Bælt. Saa vidt jeg mindes den Sag, blev man dog ved Slagelsebanen netop staaende ved det mindre Beløb, fordi man mente paa et tidligere Stadium, inden disse Maal for Tilskuddene endnu havde fæstnet sig, at have givet Eggen ved Slagelse og Næstved Udslag til at faa Banen igennem paa det bestedne Grundlag for Tilskuddet, og saa vidt jeg mindes, har man ogsaa, da der var Tale om at fortsætte denne Bane til Kallundborg med en Bane, der saandtis at have Statsinteresse, ment ikke at kunne blive staaende ved de 40,000, men forlangte atter 80,000 Kr. Jeg tror, at det, at man i et enkelt Tilfaelde, støttet paa, om jeg saa maa sige, tidligere halve Løfter, er bleven staaende ved det mindre Tilskud, markerer slet ikke nogen Ulighed i Vilkaarene for de Baneanlæg, der ere byggede paa de to Sider af Store Bælt. Ganske sikkert er der den store Ulighed, at ved saa at sige alle Banerne Dit for Store Bælt har Staten kunnet forholde sig ret passiv, de have kunnet bære sig i det hele og store og ere komne igennem, paa en enkelt Undtagelse nær, uden andet end en betydningløs Statsgaranti, medens Staten har maattet gøre ganske betydelige Ofre for de Baner, der ere komne frem Best for Store Bælt. Ligesom jeg imidlertid tror, at den lille Forskel, som blev gjort ved Slagelse-Næstvedbane motiveredes noget ved, at denne Gan i Henhold til tidligere Løfter kunde vente det, tror jeg ogsaa, at det Forslag, som der her er Tale om, kan sige nogen Motivering dert, at den Landsdel og særlig den By, der er mest interesseret i Banen, har Grund til at venke den og har et halvt Løfte om at faa en saadan Bane, idet den Lov, hvorefter Faaborg-Ringebanen blev bygget, just havde en Passus, der ganske be-

stemt hentydede til, at Staten den Gang tænkte paa ved Beslighed at gaa til at fortsætte den ved den Bane, der nu er Tale om, Ringe-Nyborgbanen. At dette har været alvorlig ment, har man ogsaa senere faaet bekræftet derved, at man, da Nyborg Station blev bygget om, gik ud fra, at der skulde tages Hensyn til, at Stationen efter Ombygningen kunde komme i god Forbindelse med en Ringe-Nyborgbane, og endvidere har det ganske sikkert ogsaa i Nyborg By, blandt andet været i Tillid til, at denne Bane en Gang vilde komme, at man er gaaet til at bygge en ret kostbar Savn eller dog udført betydelige ny Savnearbejder. Det forekommer mig altsaa, at der er noget af et Løfte fra Statens Side med Hensyn til denne Bane, som der er Grund til at sige at indfri. Den væsentligste Grund til ikke at bygge den er, som det ogsaa er blevet fremført andetsteds, den, at man mener, at den ikke skulde have nogen egentlig videre Berettigelse som Statsbane, og selv om Staten har givet Udslag til en saadan Bane, er der derfor ingen Grund til at bygge den i alt Fald foreløbig; denne Grundopfattelse deler jeg nu for mit Vedkommende ikke. Det er jo ganske vist vanstelig at sige, hvad vi fordrer, for at en Bane skal være naturlig som Statsbane, men i det hele og store fordrer vi vel egentlig det, at den kan siges at være et naturligt og væsentligt Led i en udenlandst Hovedforbindelse, og Forbringen er dobbelt tilfredsstillende, naar den tillige kan siges at være et væsentligt Led i en udenlandst Hovedforbindelse. Jeg tror nu sikkert, at denne Bane har noget af bærende Momenter i sig. For det første tvivler jeg ikke om, at den er et naturligt Led i Hovedforbindelsen mellem Sjælland med den derværende Hovedstad og ganske væsentlige Dele af Indlandet nemlig Væstergjylland og Syd-Jylland over Ringe-Faaborg, samt over Ringe-Svendborg med Svendborgs videre Forbindelser, med de sydlynske Smaaøer. Som indenlandst Linie har den altsaa noget af en Hovedlinies Karakter. Men ved Siden deraf har den altid for mig staaet som en Linie, der vilde være et naturligt Led i en udenlandst Forbindelse. Selv om den ikke straks, naar den kommer, vil blive det, saa er den dog ganske sikkert den rette, naturlige, lige Vej mellem København og Flensborg, Sønderjyllands Hovedstad. Da jeg nu mener, at vi skulde sige at fremme de naturlige Forbindelser med Udlandet, mener jeg det selvfølgelig ikke mindst over for en Del af Udlandet, Sønderjylland, som vi dog staa i et saa nært Forhold til som noget af, hvad det maa kaldes Udland for os. Jeg tror,